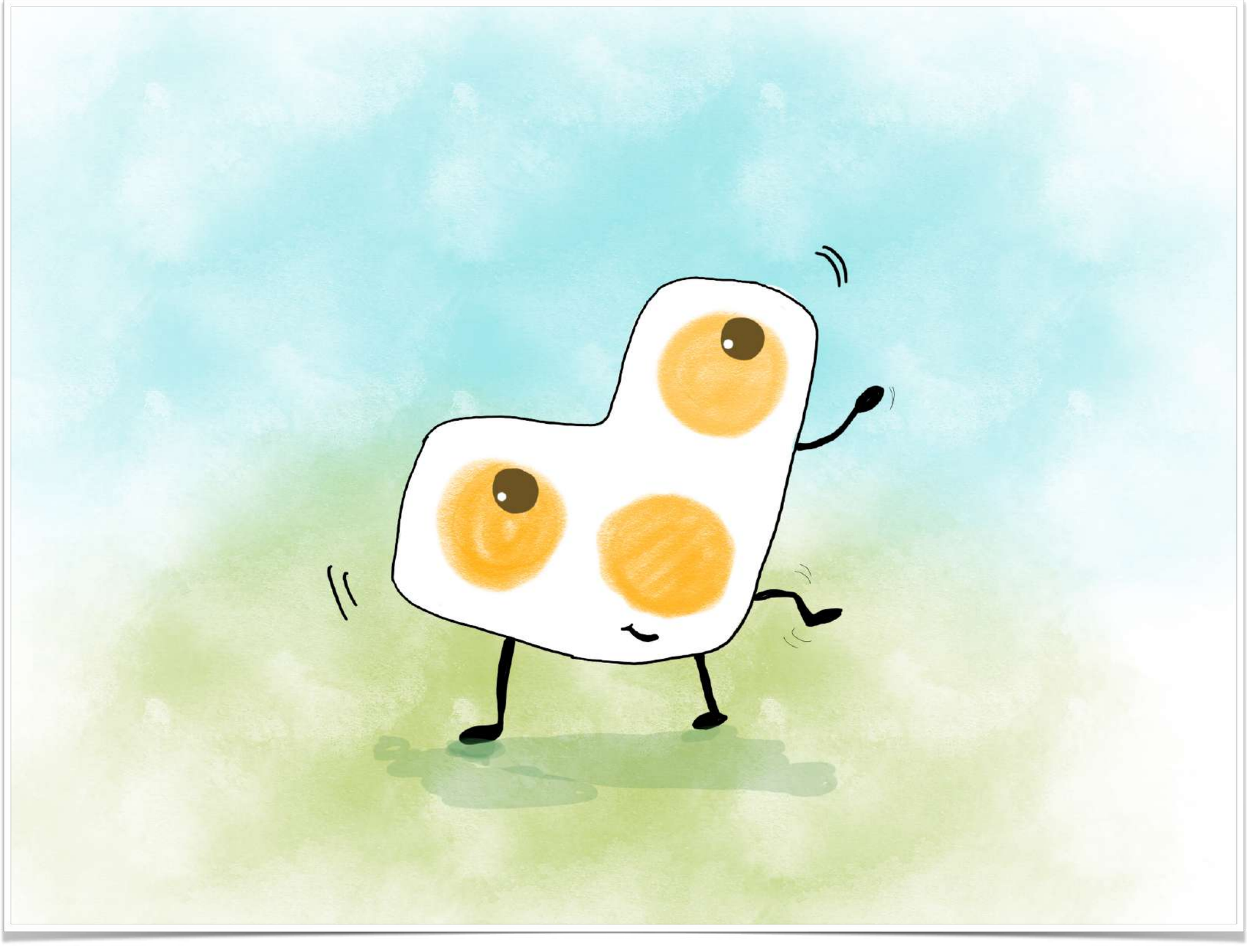
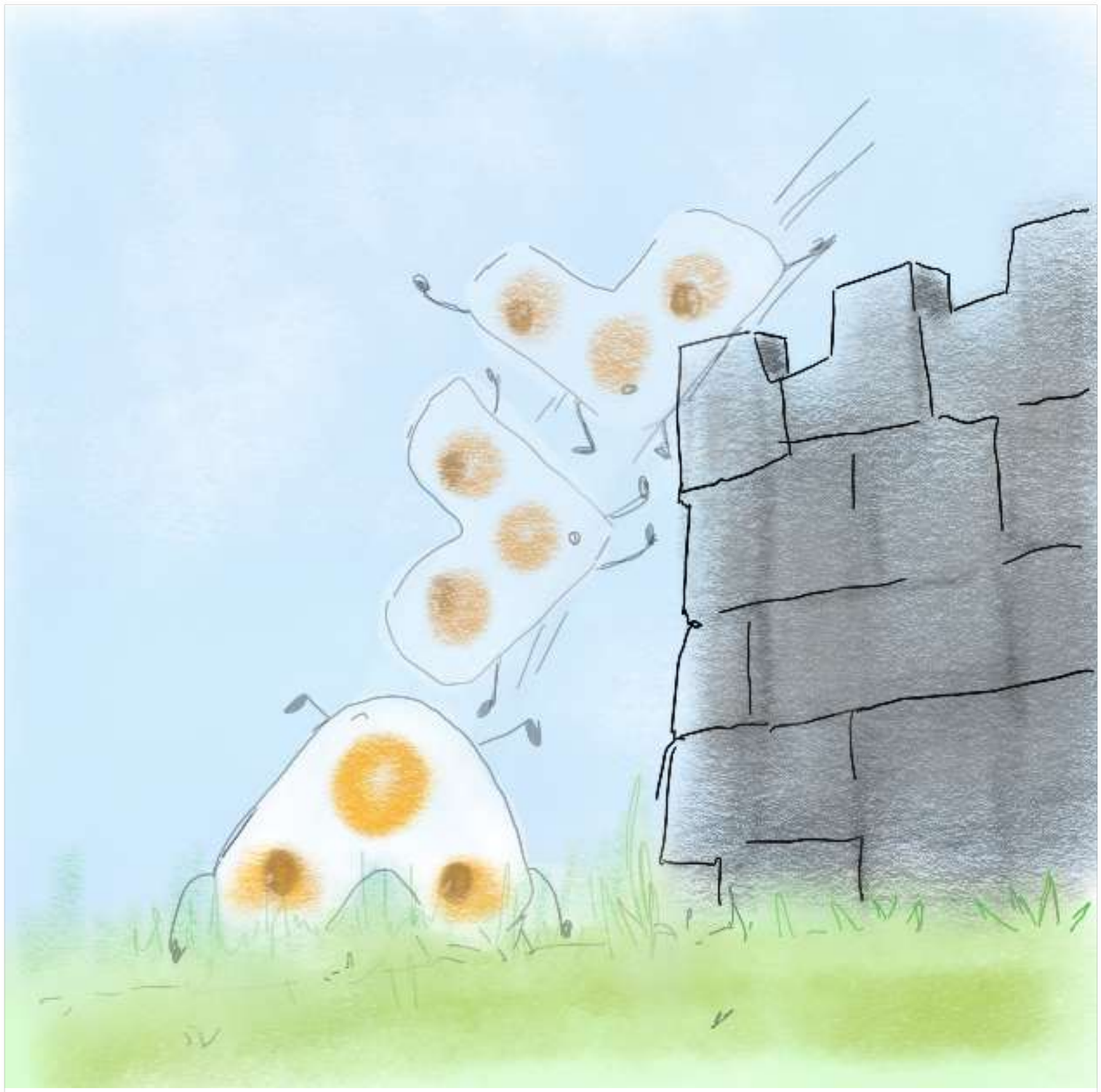

Luku 3 (osa 2)

Keikkuvakolme keikahti muurin harjalta, putosi ja kieppui ilmassa pari kuperkeikkaa ja tipahti lopulta pää edellä, onneksi melko pehmoiseen nurmikkoon.

-Oletko kunnossa? Liisa huudahtaa hätääntyneenä.

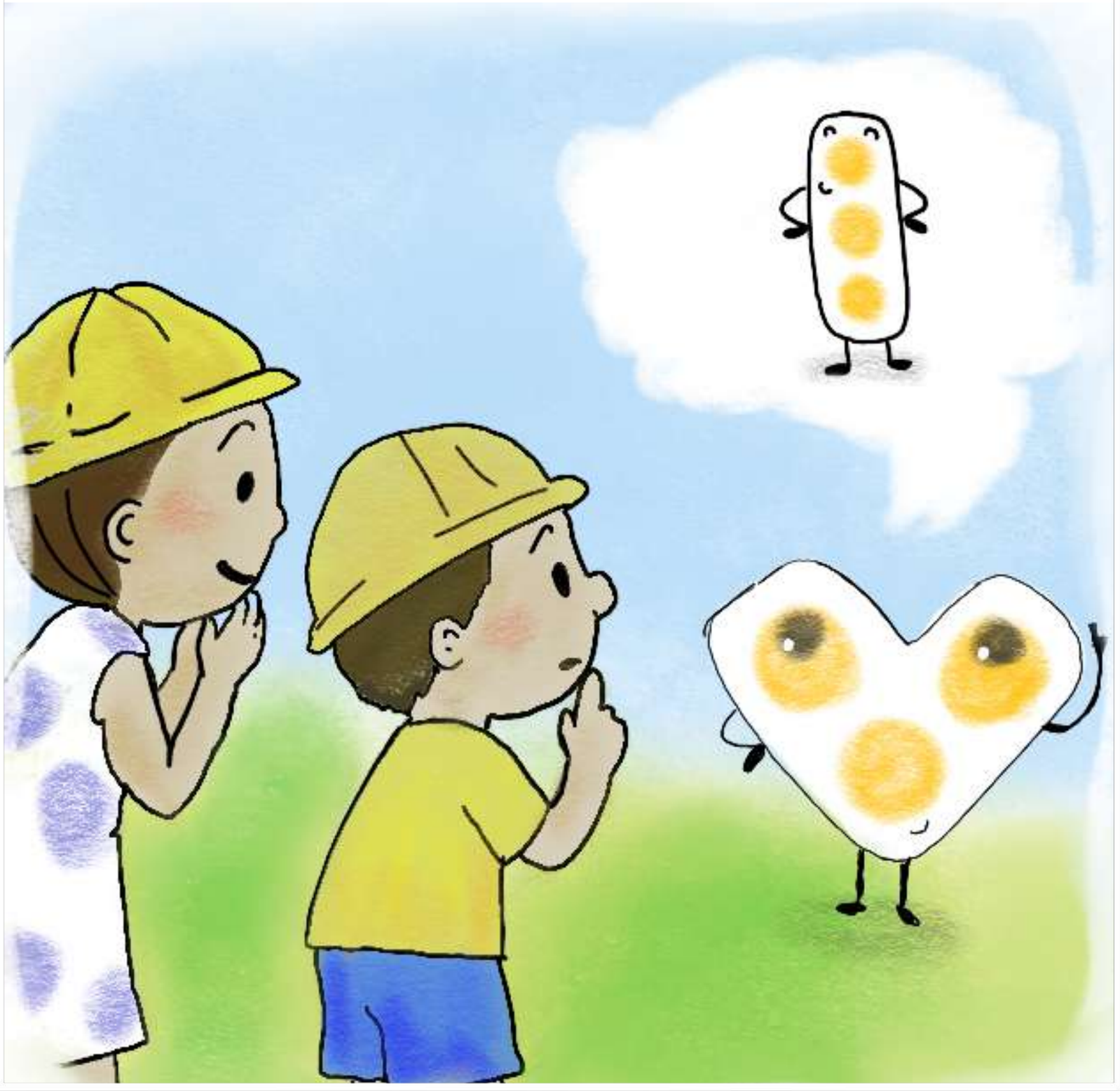
-Olen, kuuluu heinikon keskeltä.

-Hetkinen, sinä näytät jotenkin oudolta, kummeksuu Matti.

-Oletko sinä Keikkuvakolme laisinkaan?

-Tottahan toki, etkö tunnista minua? Katso tarkkaan niin havaitset 1 ja 2 on yhdessä kolme tai 2 ja yksi on näin yhdessä 3.

Meillä lukuolioilla on taito muuttaa ilmentymismuotoamme. Voimme ilmentyä monin eri tavoin. Minulla on myös serkku Suorakolme.

Hän kulkee aina ryhdikkäänä, pystypäin. Hänestäkin voit kuitenkin havaita et 1 ja 2 on yhdessä 3.

Kolme ja kaikki muutkin luvut voivat näyttää hyvin monenlaista.

